

เลขที่ 149๒
รอก/617 ลอ. ๐7 ก.ค. 2560 วันที่ 11/7/6๐ เวลา 8:๒๕ น.

เลขที่ 3๙๙๙ เลขที่ 102๙ เลขที่ 123
วันที่ 11 ก.ค. 2560 วันที่ 11 ก.ค. 2560 วันที่ 13 ก.ค. 2560
เวลา 13.29 เวลา 10.48 เวลา 17.0

รายงานสรุปการฝึกอบรม/สัมมนาภายนอก ประจำปี 2560

เรียน รพบ. ผ่าน ผชก.(1) ผอ.ฝทบ. รพป. ผชก.(2) ผอ.ฝรภ. ผอ.กรภ.1 ผอ.กรภ.2 ผอ.สภก. ทน.บผ.
หน.รภ.1-1/หน.รภ.1-3/หน.รภ.2-1 หน.รภ.2-3
เลขที่ 1350
วันที่ 11 ก.ค. 2560
เวลา 13.3๐
Ref. No. 1524
DCS No.
Date 11 ก.ค. 2560
Time 13.14

1. จำเอกจักรพล ชารีผาย ตำแหน่งพนักงานรักษาความปลอดภัย ระดับ 8 แผนก รักษาความปลอดภัย 1-1 กองรักษาความปลอดภัย 1 ฝ่ายรักษาความปลอดภัยและกู้ภัย
2. จำเอกศักดิ์ชาย หม่องกระโทก ตำแหน่งพนักงานรักษาความปลอดภัย ระดับ 8 แผนก รักษาความปลอดภัย 1-3 กองรักษาความปลอดภัย 1 ฝ่ายรักษาความปลอดภัยและกู้ภัย
3. จำสิบตำรวจประทุม สอนบุญมา ตำแหน่งพนักงานรักษาความปลอดภัย ระดับ 8 แผนก รักษาความปลอดภัย 2-1 กองรักษาความปลอดภัย 2 ฝ่ายรักษาความปลอดภัยและกู้ภัย
4. นายบุญสม วงศ์จินดาบล ตำแหน่งพนักงานรักษาความปลอดภัย ระดับ 8 แผนก รักษาความปลอดภัย 2-3 กองรักษาความปลอดภัย 2 ฝ่ายรักษาความปลอดภัยและกู้ภัย

ได้รับอนุมัติให้ไปเข้าร่วมการฝึกอบรม หลักสูตรการต่อต้านการข่าวกรอง ระดับ นายทหารชั้นสัญญาบัตร รุ่นที่ 23 จัดโดย โรงเรียนรักษาความปลอดภัย ศูนย์รักษาความปลอดภัย กองบัญชาการกองทัพไทย ระหว่างวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2560 ถึง 16 มิถุนายน 2560 สถานที่จัดโรงเรียนรักษาความปลอดภัย ศูนย์รักษาความปลอดภัย กองบัญชาการกองทัพไทย ค่าลงทะเบียนอบรม/สัมมนา

เสียค่าใช้จ่าย 60,000.- บาท ไม่เสียค่าใช้จ่าย

2. ข้าพเจ้าขอรายงานสรุปการฝึกอบรม/สัมมนา ดังนี้
 - 2.1 สรุปรายละเอียดเนื้อหาของหลักสูตร

ภาคที่ต้ง ณ โรงเรียนรักษาความปลอดภัย ศูนย์รักษาความปลอดภัย กองบัญชาการกองทัพไทย (242 ถนนพระราม 5 เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300)

หมวดวิชาบังคับหลัก

 - การต่อต้านการข่าวกรอง
 - การสืบสวน

หมวดวิชารอง

 - ข่าวกรองทางยุทธศาสตร์
 - การรักษาความปลอดภัย บุคคล อาคาร สถานที่

เรียน รพบ. ผ่าน ผชก.(1) ผอ.ฝทบ. รพป. ผชก.(2) ผอ.ฝรภ. ผอ.กรภ.1 ผอ.กรภ.2 ผอ.สภก. ทน.บผ. หน.รภ.1-1/หน.รภ.1-3/หน.รภ.2-1 หน.รภ.2-3

1๕๗.๖.๖๐

เรียน ๑๗๕๗๖๖
วันที่ ๑๗/๗/๖๐
1๗/๗/๖๐

หมวดวิชาความรู้ทั่วไป

- ภาษาอังกฤษ
- นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ
- หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- สถานการณ์ภัยคุกคามภายในและภายนอกประเทศ
- กฎหมายการต่อต้านการข่าวกรองและความมั่นคงของรัฐ
- การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์
- พ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.2540
- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ.2552
- ระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับทางราชการ พ.ศ.2544

เกณฑ์คะแนนความประพฤติ (เวลาเรียนและการลา)

- ขาดเรียน 35 นาที ถือเป็น 1 ชั่วโมง การขาดเรียน 7 ชั่วโมง ถือเป็น 1 วัน
- ผู้เข้ารับการศึกษาจะขาดเรียนได้ 89 ชั่วโมง ไม่เกินร้อยละ 15 ของเวลาเรียนทั้งหมด
- การลา เสนอใบลาต่อ น.ป.ก.รองผ่าน หน.ชั้น ก่อนเวลา 1000 ของทุกวัน ลาป่วยเกิน 2 วัน ต้องมีใบรับรองแพทย์
- ผู้เข้ารับการศึกษาต้องมาถึง รร.รปภ.ไม่เกิน 0800
- ผู้เข้ารับการศึกษา ต้องติดป้ายแสดงตนที่กระเป๋าสื่อข้างซ้ายตลอดเวลาที่อยู่ในบริเวณ รร.รปภ.
- ห้ามเปิดอุปกรณ์สื่อสารและคอมพิวเตอร์ในห้องเรียน
- ห้ามนำเครื่องดื่มและอาหารทุกชนิดเข้าห้องเรียนโดยเด็ดขาด

รายงานสรุปการฝึกอบรม/สัมมนา หลักสูตรการต่อต้านการข่าวกรอง
กลุ่มวิชาต่อต้านการข่าวกรอง

1. ความรู้เกี่ยวกับการต่อต้านการข่าวกรอง

กล่าวนำ

ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศมีความไม่แน่นอนมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ในด้านการข่าวของประเทศจะต้องดำเนินการหาข่าวต่อประเทศต่างๆตลอดเวลา ทั้งที่เป็นมิตรและศัตรูเพราะความไม่แน่นอนข้างต้น ข่าวสารที่ได้มาจะต้องนำไปผลิตเป็นข่าวกรองเพื่อเตรียมไว้ต่อสู้กับข้าศึก และสำหรับการ

ป้องกันประเทศเมื่อเกิดภาวะสงคราม ประเทศใดที่มีข่าวกรองมากและมีประสิทธิภาพย่อมได้เปรียบ ประเทศชาติของเราดำเนินการเรื่องข่าวกรองเพื่อเหตุผลดังกล่าวในทางกลับกันประเทศรอบบ้านหรือประเทศที่คิดเป็นศัตรูกับเรา ย่อมต้องมีแนวคิดและการกระทำเช่นเดียวกับเราโดยการดำเนินการหาข่าวเพื่อก่อให้เกิดภัยคุกคามหรือผลเสียหายให้เกิดขึ้นกับเรา ดังนั้นเราต้องระวังป้องกันมิให้ข่าวสารรั่วไหลทำลายล้างและจับกุมบุคคลที่จะแสวงหาข่าวสารของเรารวมทั้งภัยคุกคามต่างๆด้วย การกระทำดังกล่าว เราเรียกว่า การต่อต้านการข่าวกรอง

วัตถุประสงค์ของการต่อต้านการข่าวกรอง

1. สืบ/ป้องกัน/ลบล้าง การจารกรรม การบ่อนทำลาย การก่อวินาศกรรม และการก่อการร้าย
2. สืบสวนการปฏิบัติการข่าวกรองปกติ และยามสงบ
3. ค้นหาผู้ทรยศ ยุ่ง และใจออกห่างของทหาร และพลเรือนที่อยู่ในสังกัดของทหารและบุคคลอื่นที่มีพฤติกรรมที่เป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติ
4. ช่วยเหลือผู้บังคับบัญชาเกี่ยวกับการข่าวกรองโดยใช้การรักษาความปลอดภัย ป้องกันมิให้ฝ่ายตรงข้ามล่วงรู้ขีดความสามารถ และความล่อแหลม และจุดอ่อนของฝ่ายเรา

คำจำกัดความ

การต่อต้านการข่าวกรอง หมายถึง การบริหารการปฏิบัติการรวบรวมข่าวสารด้วยการอุทิศตนเอง (นักการต่อต้านการข่าวกรองเปรียบเสมือนผู้ที่ปิดทองหลังพระ) ของเจ้าหน้าที่ในอันที่จะฝ่าฟันอุปสรรคทั้งปวงเพื่อให้ได้มาซึ่งข่าวสารจากแหล่งข่าวของฝ่ายข้าศึกหรือฝ่ายที่เห็นต่างโดยวิธีซ่อนเร้น การลวงข้าศึก การใช้ข่าวสารลวง และการซ่อนกลเม็ดลวงฝ่ายตรงข้าม

มาตรการต่อต้านการข่าวกรอง

การต่อต้านการข่าวกรองมี 2 มาตรการ คือ

1. มาตรการป้องกัน (รับ) ได้แก่ การปฏิบัติการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ.2552 และระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับทางราชการ พ.ศ.2544รวมทั้ง

การปกปิดข่าวสาร กำลังพลอาวุธยุทธโปกรณ์ที่ตั้งหน่วยของฝ่ายเรา ฯลฯ ให้พ้นจากการรั่วไหล การรู้เห็นของฝ่ายตรงข้าม (รวมทั้งการลวง)

2. มาตรการการตอบโต้ (รุก) ได้แก่ การรวบรวมข่าวสาร กับการสืบสวนที่ต้องการขัดขวางหรือทำลายล้างความพยายามของฝ่ายตรงข้ามที่จะแสวงหาข่าวสาร ที่จะทำการจารกรรม การก่อวินาศกรรม และการบ่อนทำลาย และการก่อการร้าย (รวมทั้งการลวง)

การปฏิบัติการต่อต้านการข่าวกรอง

การปฏิบัติการต่อต้านการข่าวกรอง มี 5 ประเภท คือ

1. การรักษาความปลอดภัยทางทหาร เป็นมาตรการที่หน่วยทหารใช้ป้องกันตนเองให้ปลอดภัยต่อการจารกรรม การก่อวินาศกรรม การบ่อนทำลาย การตรวจการณ์ ละการจู่โจมจากข้าศึก โดยการใช้วิธีการในเรื่องวินัยในการรักษาความลับในการเคลื่อนย้ายกำลังทหาร การรักษาความปลอดภัยต่อบุคคล เอกสาร สถานที่ การรักษาความปลอดภัยทางการสื่อสารการต่อต้านการบ่อนทำลาย ในหน่วยงานทหาร การตรวจสอบผู้ผ่านด่าน ผู้อพยพ และลี้ภัย
2. การรักษาความปลอดภัยทางพลเรือน เป็นมาตรการการรักษาความปลอดภัยที่ดำเนินการต่อบุคคลพลเรือน ทั้งที่เป็นประชาชนในประเทศ และบุคคลต่างชาติเพื่อให้เกิดความมั่นคงปลอดภัย ความสงบเรียบร้อย การจำกัดการเคลื่อนไหวและการแสวงประโยชน์จากกิจกรรมทางพลเรือนที่มีพฤติกรรมเป็นภัยต่อชาติ
3. การรักษาความปลอดภัยท่าเรือ ท่าอากาศยาน ชายแดน และการเดินทาง เป็นมาตรการปฏิบัติการทั้งทางทหาร และพลเรือน เพื่อควบคุมความปลอดภัย ณ จัดผ่านเข้าออกภายในประเทศ หรือพื้นที่ยึดครอง ทั้งทางบก เรือ และอากาศ บริเวณพรมแดน และการเดินทางที่ไม่เกี่ยวกับการปฏิบัติการทางทหารทั้งภายในและภายนอกยุทธบริเวณ
4. การตรวจข่าว เป็นวิธีการควบคุมและตรวจสอบการติดต่อสื่อสาร ที่ออกจากพื้นที่ด้วยวิธีการใดๆก็ตาม เพื่อมุ่งหวังป้องกันการส่งข่าวที่เป็นประโยชน์แก่ศัตรู และเป็นการรวบรวมข่าวสารที่เป็นเป็น

ประโยชน์ต่อฝ่ายเรา การตรวจข่าวมี 4 ประเภท คือ การตรวจข่าวทางทหาร พลเรือน หนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง/โทรทัศน์ การตรวจข่าวเชลยศึก หรือฝ่ายตรงข้าม

5. การปฏิบัติการพิเศษ เป็นมาตรการเชิงรุกในการขัดขวาง ลบล้างพฤติกรรมด้านการจารกรรม การก่อวินาศกรรม และการบ่อนทำลาย มีวิธีปฏิบัติ 2 ลักษณะควบคู่กันไป คือ การรวบรวมข่าวสาร กับการสืบสวน เพื่อปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่ง

2. การจารกรรมและการต่อต้านการจารกรรม

กล่าวนำ

การจารกรรม(Espionage) หมายถึง การกระทำใดๆโดยทางลับเพื่อให้ได้ลัทธิหรือได้ไป หรือส่งที่เป็นความลับของทางราชการให้แก่ผู้ไม่มีอำนาจหน้าที่ หรือผู้ไม่มีความจำเป็นต้องทราบ

การปฏิบัติการจารกรรม มี 2 วิธี คือ

1. ปฏิบัติการตามกฎหมาย หมายถึงการปฏิบัติที่ได้รับการคุ้มครองทางกฎหมายและอาจถูกติดตามได้ง่าย
2. ปฏิบัติการนอกกฎหมาย หมายถึงการปฏิบัติการโดยใช้จารชน หรือสายลับด้วยการอำพรางแต่ไม่ได้รับการคุ้มครอง อาจถูกจับเนรเทศเมื่อถูกจับได้

การเข้าถึงเป้าหมายของการจารกรรม

1. ผู้เอาใจออกห่าง
2. ผู้ให้ข่าว หรือสายลับกับบุคคลในเป้าหมาย
3. การเฝ้าตรวจหรือตรวจการณ์
4. ผู้ให้ข่าวหรือสายลับที่เข้าถึง

มูลเหตุจูงใจของจารชน หรือสายลับได้แก่

1. อุทมคติทางการเมือง
2. เห็นแก่สินจ้างรางวัล
3. กระทำโดยไม่ได้ตั้งใจ

การต่อต้านการจารกรรม

หมายถึง เครื่องมือต่างๆในการต่อต้านการข่าวกรองที่มุ่งกระทำต่อช่วยงานการจารกรรมของฝ่ายตรงข้ามโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพิสูจน์ทราบ เผ่าตรวจ แสวงหาประโยชน์ ควบคุม และทำให้ช่วยการจารกรรมของฝ่ายตรงข้ามล้มเหลว

มาตรการต่อต้านการจารกรรม มีอยู่ 2 ประการ คือ

1. มาตรการต่อต้านเชิงรับ คือ การป้องกันการจารกรรมตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ.2552
2. มาตรการเชิงรุก คือ การตอบโต้การจารกรรม ได้แก่การค้นหา สืบสวน ยับยั้งช่วยงานการจารกรรม ของฝ่ายตรงข้ามให้เกิดความล้มเหลวจนถูกจับกุม และถูกเนรเทศ
3. การก่อวินาศกรรมและการต่อต้านการก่อวินาศกรรม

กล่าววนำ

การก่อวินาศกรรม (sabotage) หมายถึง การกระทำใดๆเพื่อทำลายหรือความเสียหายต่อทรัพย์สิน วัสดุ อาคาร สถานที่ ยุทธปัจจัย สิ่งอำนวยความสะดวก หรือรบกวนขัดขวางห่วงโซ่ใยระบบการปฏิบัติงานใดๆรวมทั้งความประทุษร้ายต่อบุคคล สิ่งทำให้เกิดความปั่นป่วนทางการเมือง ทางทหาร เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา หรือทางใดทางหนึ่งซึ่งทำให้เกิดผลร้ายต่อความสงบเรียบร้อยขวัญกำลังใจ ผลประโยชน์ และความมั่นคงของชาติ

เป้าหมายที่จะถูกก่อวินาศกรรมได้แก่

1. สถานที่สำคัญ เช่น ที่ตั้งทางทหาร พลเรือน หรือแหล่งทรัพยากรที่สำคัญของประเทศ ไฟฟ้า ประปา เส้นทางคมนาคม การสื่อสาร การขนส่ง แหล่งอุตสาหกรรม และระบบสาธารณูปโภคอื่นๆ
2. สถานที่ที่ไม่สำคัญ เช่น ชุมชน ศูนย์การค้า โรงภาพยนตร์ ตลาด สวนสาธารณะ และอื่นๆ

เครื่องมือที่ใช้ในการก่อวินาศกรรม

ได้แก่ วัตถุระเบิด เชื้อเพลิงที่ติดไฟได้ง่าย วิธีการทางกลศาสตร์ สารเคมี ชีวะ รังสี วิธีทางจิตวิทยา

การต่อต้านการก่อวินาศกรรม

จุดมุ่งหมายเพื่อป้องกัน หรือลดความเสียหายจากการก่อวินาศกรรมซึ่งแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

1. การกำจัดวินาศกรรม ได้แก่ การสืบสวน การค้นหา ยับยั้งการกระทำ เข้าจับกุม และลงโทษผู้กระทำ
2. การป้องกันเป้าหมายที่เป็นสถานที่สำคัญ ได้แก่ การใช้เครื่องกีดขวาง การกำหนดพื้นที่หวงห้าม การเฝ้าระวังรักษาการณ์ การควบคุมการผ่านเข้าออก การใช้สัญญาณแจ้งภัย/การติดต่อสื่อสารควบคุมดูแล การสำรวจตรวจสอบการ รปภ. การศึกษาเกี่ยวกับการ รปภ.(กฎหมายที่เกี่ยวข้อง) เป็นต้น
3. การป้องกันเป้าหมายที่ไม่เป็นสถานที่สำคัญ ได้แก่ จัดตั้งจุดสกัด จัดสายตรวจเดินเท้า สายตรวจจักรยานยนต์ ตู้ยาม เป็นต้น
4. การวางแผนเผชิญเหตุ ได้แก่ การดำเนินการต่อผู้ที่ได้รับบาดเจ็บ การดับเพลิง การซ่อมฉุกเฉิน การจัดการบริการ/ผลผลิตทดแทน การจัดหน่วยต่อต้านการก่อวินาศกรรมตาม พรบ.ป้องกันภัยพลเรือน พ.ศ.2522

4. การบ่อนทำลาย และการต่อต้านการบ่อนทำลาย

กล่าวนำ

การบ่อนทำลาย(subversion) หมายถึง การกระทำใดๆที่มุ่งก่อให้เกิดความแตกแยกปั่นป่วน กระด้างกระเดื่อง อันจะนำไปสู่ความไม่สงบ หรือความอ่อนแอภายในชาติในทางการเมือง ทางทหาร เศรษฐกิจ และสังคมจิตวิทยา หรือทางใดทางหนึ่งโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปลี่ยนแปลงระบบหรือล้มล้าง สถาบันการปกครองของประเทศ เพื่อทำลายความจงรักภักดีของประชาชนต่อสถาบันชาติหรือเพื่อ ประโยชน์ของรัฐต่างประเทศ

หลักการบ่อนทำลายที่ฝ่ายตรงข้ามนิยมใช้ ได้แก่

1. การจัดตั้งองค์กรบังหน้า เพื่อปิดบังการดำเนินงานขององค์กร
2. การแทรกซึม เพื่อเผยแพร่ลัทธิ ยุยง ปลุกปั่น เข้าควบคุมองค์กรบริหารของเป้าหมาย ใช้ เป้าหมายเป็นแนวร่วม เป็นมิตรชั่วคราว หรือเป็นลูกมือ
3. ความบกพร่องของเจ้าหน้าที่บ้านเมือง โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับประชาชนโดยตรง
4. โฆษณาชวนเชื่อ สร้างเรื่องให้เข้าใจผิดอ้างว่าเป็นพวกเดียวกัน การให้ข้อเท็จจริงไม่ครบ

ลักษณะของการดำเนินงานบ่อนทำลาย

โดยการดำเนินงานอย่างลับๆในหมู่ประชาชน จัดตั้งผู้ปฏิบัติงาน และผู้ฝึกฝนเข้าเป็นคณะตามเกณฑ์ อายุ อาชีพ เพศ และผู้ให้ความสนใจ

การต่อต้านการบ่อนทำลาย

1. สืบ ค้นหา ทำลายแหล่ง หรือต้นตอของการโฆษณาชวนเชื่อ ยุยง ปลุกปั่น ให้เกิดความแตกแยก หรือกระด้างกระเดื่อง หรือขาดความจงรักภักดี
2. ขจัดแนวร่วมที่ให้การสนับสนุนที่มีอยู่ในองค์กรต่างๆเพื่อลดการแพร่กระจายของการโฆษณาชวนเชื่อ ยุยง ปลุกปั่น เพื่อตัดวงจรของการบ่อนทำลาย

3. สร้างความสัมพันธ์ และความเข้าใจในทางจิตวิทยาในหมู่ข้าราชการ ประชาชน และองค์กรต่าง ๆ ด้วยการให้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องแทนการโฆษณาชวนเชื่อของฝ่ายตรงข้าม

4. ใช้กำลังอย่างเต็มที่ เพื่อบีบบังคับให้เลิกลง การบ่อนทำลาย สร้างโมตรี้ และต้อนรับผู้กลับใจ

5. การก่อการร้ายและการต่อต้านการก่อการร้าย

กล่าวนำ

การก่อการร้าย(terrorism) หมายถึง การกระทำใดๆเพื่อสร้างความปั่นป่วนให้ประชาชนเกิดความหวาดกลัวหรือเพื่อขู่เชิญบังคับรัฐบาลหรือองค์การระหว่างประเทศให้กระทำหรือละเว้นการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง อันก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตหรือทรัพย์สินที่สำคัญ

เป้าหมายในการก่อการร้าย แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. เป้าหมายที่ดำเนินการแล้วเกิดผลกระทบกระเทือนรุนแรง อาทิ สถานที่ราชการ บุคคลสำคัญของรัฐ และบุคคลสำคัญต่างชาติที่พำนักอยู่ในประเทศหรือเดินทางผ่าน
2. เป้าหมายที่ดำเนินการแล้วเกิดผลกระทบเล็กน้อย แต่มีผลทำให้มวลชนเสื่อมศรัทธาต่อรัฐที่ไม่สามารถให้ความคุ้มครองได้ อาทิ สถานีตำรวจ ระบบขนส่งมวลชน คลังสินค้า เป็นต้น

ยุทธวิธีการก่อการร้าย

ยุทธวิธีการก่อการร้ายมีการพัฒนาตามลำดับ จนปัจจุบันกลุ่มการก่อการร้ายทั่วโลกนิยมใช้ดังนี้

1. การลอบวางระเบิด (Bombing)
2. การปล้นยึดยานโดยสาร(Hijacking)
3. การลักพาตัว(Kidnapping)
4. การข่มขู่(Threat)
5. การลอบสังหาร(Assassination)

6. การบุกโจมตีด้วยอาวุธ(Reid)
7. การลักและจับตัวประกัน(Hostage/Barricade)
8. การปล้น/แย่งยึดทรัพย์(Robberies/Expropriation)
9. การซุ่มยิง(Snipping)
10. การก่อวินาศกรรม(Sabotage)
11. การปล่อยแก๊สพิษ
12. ระเบิดพลีชีพ(Sucide Bombing)
13. ยุทธวิธีแบบผสม โดยการนำยุทธวิธีแบบต่างๆมาผสมกัน เช่น เหตุการณ์ 9-11
14. การมีอาวุธชีวภาพ

ยุทธวิธีการก่อการร้าย แบ่งเป็น 2 มาตรการ

1. มาตรการการต่อต้านการก่อการร้าย (Anti-terrorism) กล่าวโดยสรุปเป็นขั้นเตรียมการป้องกันก่อนเกิดเหตุการณ์
2. มาตรการตอบโต้การก่อการร้าย(Counter-terrorism)กล่าวโดยสรุปเป็นขั้นการปฏิบัติทางยุทธวิธีภายหลังเกิดเหตุการณ์ และเป็นการทำให้ออกาสที่จะประสบผลสำเร็จของผู้ก่อการร้ายลดลง

6. การวางแผนต่อต้านการข่าวกรอง

กล่าวนำ

คือการวางแผนเกี่ยวกับการต่อต้านการข่าวกรองเป็นพันธกิจที่สำคัญยิ่งของทหารฝ่ายข่าวกรอง (สศ.2) ถ้ามีการวางแผนการต่อต้านการข่าวกรองอย่างเหมาะสมจะทำให้การปฏิบัติการต่อต้านการข่าวกรองเป็นไปอย่างมีระบบ และมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ในการวางแผนการต่อต้านการข่าวกรอง

1. เพื่อป้องกันการรั่วไหลของข่าวสาร(การจารกรรม) การก่อวินาศกรรม การบ่อนทำลายและดำรงการจู่โจมทางยุทธวิธีได้
2. เพื่อให้มีมาตรการป้องกันเป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ
3. เพื่อให้ใช้เจ้าหน้าที่และยุทธโศปกรณ์ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด
4. เพื่อให้หน่วยและเจ้าหน้าที่และยุทธโศปกรณ์มีความปลอดภัย

การวางแผนการต่อต้านการข่าวกรอง มี 3 ขั้นตอน

1. การประมาณการการต่อต้านการข่าวกรอง
2. การลงบันทึกการดำเนินการต่อต้านการข่าวกรอง
3. การกำหนดมาตรการการต่อต้านการข่าวกรอง

7. การประมาณการต่อต้านการข่าวกรอง

ในการดำเนินงานทุกชนิด ก่อนที่จะเริ่มทำงานตามหลักการแล้วจะต้องมีการกำหนดแผน นโยบาย หรือกำหนดการต่างๆแต่สิ่งทีกล่าวมานี้ถ้าจะให้เป็นไปโดยราบรื่น เรามักจะใช้กรรมวิธีอย่างหนึ่ง กรรมวิธีนี้เรียกว่า "การประมาณการ"

ความหมาย

การประมาณการการต่อต้านการข่าวกรอง คือ การดำเนินการพิจารณา ประเมินค่าขีดความสามารถของฝ่ายตรงข้าม หรือข้าศึกอย่างสมเหตุสมผล ที่จะบังเกิดผลกระทบกระเทือนต่อหนทางปฏิบัติการการต่อต้านการข่าวกรองของฝ่ายเรา

การจัดทำประมาณการต่อต้านการข้าวกรอง

จะกระทำด้วยวาจาหรือลายลักษณ์อักษรเมื่อมีรายละเอียดที่ซับซ้อนมาก และเป็นผนวกหนึ่งของประมาณการข้าวกรอง

หัวข้อในการทำประมาณการต่อต้านการข้าวกรอง ประกอบด้วย

1. ภารกิจ
2. สภาพพื้นที่ปฏิบัติการ
3. สถานการณ์ด้านการข้าวของฝ่ายตรงข้าม (การจารกรรม การก่อวินาศกรรม และการบ่อนทำลายของข้าศึก หรือฝ่ายตรงข้าม)
4. ชีตความสามารถทางการข้าวกรองของข้าศึก หรือฝ่ายตรงข้าม (จากการวิเคราะห์ข่าวสารที่มีอยู่)
5. ข้อสรุป (เป็นการกำหนดมาตรการ ตช.

การกระจายมาตรการการ ตช.

เสร็จแล้วจะกระจายมาตรการ ตช. ให้หน่วยต่างๆให้ทราบในรูปแบบต่างๆ ได้ดังนี้

1. รปจ.
2. คำสั่งเป็นส่วนๆ
3. สายสั้น
4. ผนวกข้าวกรอง
5. แผน ตช. แนบกับแผนการข้าว
6. ใบแนบประกอบแผนการ ตช.

การบันทึกการดำเนินการต่อต้านการข่าวกรอง

นายทหารฝ่ายการข่าว เมื่อทำประมาณการเสร็จแล้ว จะต้องดำเนินการลงบันทึกการดำเนินงาน การต่อต้านการข่าวกรองในรูปแบบฟอร์ม "แผนบันทึกการดำเนินงานการต่อต้านการข่าวกรอง" เพื่อเป็นบันทึก ความจำว่าได้มอบหมายให้ใคร ทำอะไร ที่ไหน ทำอย่างไร ได้ผล อย่างไร

การกำหนดมาตรการการต่อต้านการข่าวกรอง

นายทหารฝ่ายการข่าวจะต้องนำความรู้เกี่ยวกับทางยุทธวิธี และมาตรการการต่อต้านการข่าวกรอง ทั้งหมดที่ได้ศึกษามาแล้ว การป้องกันการตอบโต้ และการลวง สรุปลงเป็นข้อกำหนดมาตรการการต่อต้าน การข่าวกรอง ที่จะนำไปปฏิบัติเพื่อพิทักษ์ข่าวสาร กำลังพล อาวุธยุทโธปกรณ์ และที่ตั้งทางทหารฝ่ายเราต่อ การจารกรรม การก่อวินาศกรรม และการบ่อนทำลายฝ่ายตรงข้าม หรือบุคคล หรือกลุ่มบุคคลคนที่เอาใจ ออกห่าง ขาดความจงรักภักดีที่จะเป็นภัยคุกคามต่อความปลอดภัยของชาติ แล้วแจกจ่ายมาตรการการ ต่อต้านการข่าวกรองเป็นรูปแบบตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นให้หน่วยต่างๆได้ทราบ

กลุ่มวิชาสืบสวน

1. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการสืบสวน

กล่าวนำ

การสืบสวน เป็นมาตรการเชิงรุก (ตอบโต้) อยู่ในส่วนของการปฏิบัติการพิเศษ ซึ่งเป็นมาตรการการ ปฏิบัติการข้อที่ 5 ของมาตรการการต่อต้านการข่าวกรอง (มาตรการการต่อต้านการข่าวกรองในการปฏิบัติ ในเวลาไม่ปกติ คือ

1. การรักษาความปลอดภัยทางทหาร
2. การรักษาความปลอดภัยทางพลเรือน
3. การรักษาความปลอดภัยต่อท่าเรือ ท่าอากาศยาน ชายแดนและการเดินทาง
4. การตรวจข่าว

5. การปฏิบัติการพิเศษ

ความหมายของการสืบสวน

การสืบสวน คือ การดำเนินการในการแสวงหาและรายงานข่าวสารอันเป็นข้อเท็จจริงอย่างมีระบบ เพื่อพิสูจน์ทราบหรือลบล้างข้อกล่าวหา

แบบของการสืบสวนแบ่งเป็น

1. แบบเปิดเผย ไม่คำนึงว่าผู้ถูกสืบสวนจะรู้ตัวว่าตนเป็นเป้าหมายของการสืบสวนหรือไม่
2. แบบไม่เปิดเผย (ดำเนินการทางลับ) ต้องระมัดระวังอย่างเข้มงวดเพื่อไม่ให้ผู้ที่ถูกสืบสวนทราบว่าต้องเป็นเป้าหมายของการถูกสืบสวน โดยยึดหลักการจำกัดให้ทราบเท่าที่จำเป็น (need to know) และการแบ่งส่วนในการปฏิบัติ (compartmentation)

ประเภทของการสืบสวน

1. การสืบสวนทางด้านการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับบุคคล (personal security investigation=psi) เป็นการตรวจสอบพฤติกรรมเบื้องหลัง(Bi) เพื่อพิจารณาถึงความเหมาะสมและการไว้วางใจในการบรรจุแต่งตั้ง ทำตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ.2552
2. การสืบสวนตามข้อกล่าวหา(complaint investigation =ci) เป็นการดำเนินการเพื่อพิสูจน์ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคล องค์กร หรือกลุ่มบุคคล ในกรณีที่ปรากฏข่าวสารเสียหายเกี่ยวกับความจงรักภักดีต่อรัฐบาลหรือต่อประเทศชาติ

2. ระบบการสืบสวน

กล่าวนำ

การสืบสวน เป็นการแสวงหาและรายงานข่าวสารอันเป็นข้อเท็จจริงอย่างมีระบบซึ่งระบบการสืบสวนประกอบด้วย

1. ระเบียบปฏิบัติในการสืบสวน
2. เทคนิคและวิธีสืบสวน
3. การเสนอผลสืบสวน

ระเบียบปฏิบัติในการสืบสวน ประกอบด้วย

1. การกำหนดขอบเขตของการสืบสวน เพื่อให้การสืบสวนบรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ และยังเป็นแนวทางในการมอบหมายภารกิจและเป้าหมาย การควบคุมและกำกับดูแลหน่วยและเจ้าหน้าที่ ที่เข้าร่วมปฏิบัติการ ปัจจัยในการกำหนดขอบเขต ประกอบด้วย

1.1 เหตุในการสืบสวน เป็นการความเข้าใจภารกิจการสืบสวนที่ได้รับมอบและจุดมุ่งหมายที่ต้องการให้ปฏิบัติ เพื่อให้เจ้าหน้าที่สืบสวนปฏิบัติตรงกับความต้องการที่กำหนดให้

1.2 ขั้นตอนในการสืบสวน ในการสืบสวนมักใช้หน่วยปฏิบัติการหลายหน่วย เพื่อป้องกันมิให้แต่ละหน่วยหรือเจ้าหน้าที่สืบสวนปฏิบัติงานซ้ำซ้อนและก้าวท้าวกัน การแบ่งขั้นตอนปฏิบัติที่เหมาะสม จะทำให้การปฏิบัติงานตามขั้นตอนต่างๆประสานและง่ายต่อการปฏิบัติ

1.3 แบบของการสืบสวน เพื่อให้ทราบว่า การสืบสวนจะกระทำแบบเปิดเผย หรือ ดำเนินการทางลับ ทั้งนี้เพื่อพิจารณากำหนดระดับและมาตรการการรักษาความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน

1.4 ลำดับความเร่งด่วนและวันที่ต้องการผล กำหนดความเร่งด่วนตามระดับของภัยคุกคาม ซึ่งมีผลกระทบต่อการรักษาความปลอดภัยทางการทหารและความมั่นคงของชาติ

2. การรวบรวมข่าวสารข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

3. การวางแผนการสืบสวน เป็นเครื่องมือที่ใช้กำหนดแนวทางในการปฏิบัติ การควบคุมและการกำหนดความต้องการในเรื่องการสนับสนุนสำหรับการปฏิบัติการสืบสวน แผนการสืบสวนทุกชนิดไม่มีแบบฟอร์มตายตัว แต่อย่างน้อยจะต้องครอบคลุมเรื่องต่อไปนี้

3.1 ข่าวสารที่ต้องการ ตอบประเด็นการสืบสวนที่จะต้องพิสูจน์ทราบ ซึ่งมีลักษณะเช่นเดียวกับความต้องการข่าวกรองของวงรอบข่าวกรอง

3.2 วิธีการปฏิบัติ คือ เทคนิคการสืบสวนที่จะนำมาใช้

3.3 แหล่งข่าว คือบุคคลหรือสถานที่ที่ได้ข่าวสารข้อเท็จจริง

เทคนิคการสืบสวน (วิธีการสืบสวน) 9 วิธี

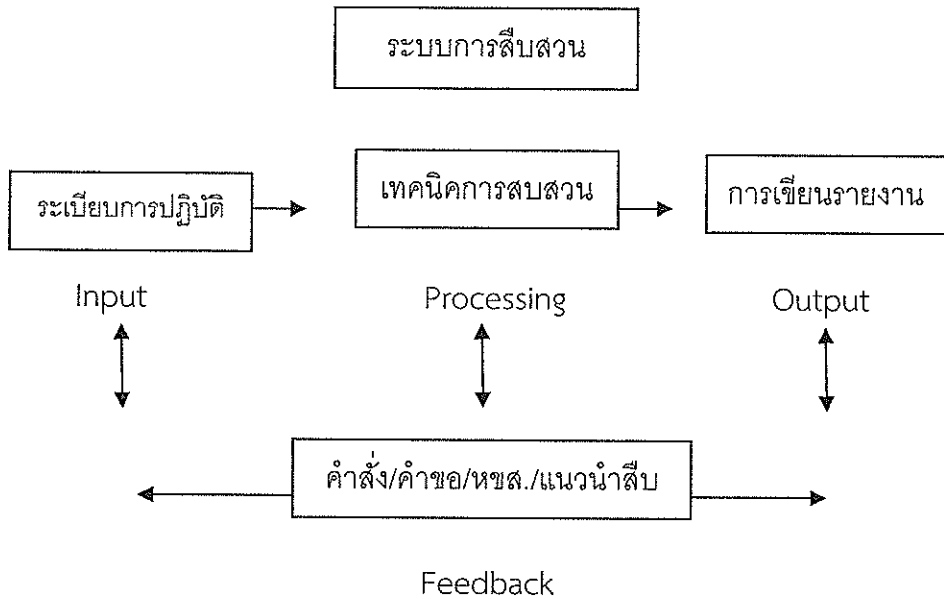
1. การตรวจสอบเอกสารหลักฐาน
2. การสังเกตการณ์โดยตรง
3. การใช้เจ้าหน้าที่ติดต่อ
4. การซักถาม สัมภาษณ์หรือการลงถาม
5. การใช้ผู้ให้ข่าว
6. การตรวจสอบการติดต่อสื่อสาร
7. การใช้เจ้าหน้าที่สืบสวนภายใต้การอำพราง
8. การสะกดรอย
9. การจู่โจมตรวจค้น

การใช้วิธีไหนอยู่ที่การวางแผนและการกิจโดยหลักการปฏิบัติจะกระทำจากง่ายไปหายาก

การเสนอผลการสืบสวน

เป็นขั้นตอนสุดท้ายของระบบการสืบสวน เพื่อรายงานข้อเท็จจริงในการพิสูจน์ทราบหรือลบล้างข้อกล่าวหา ไปยังหน่วยหรือบุคคลที่ส่งคำสั่งคำขอให้มีการสืบสวน

ภาพแสดงระบบการสืบสวน

3. แผนการสืบสวน

กล่าวนำ

การปฏิบัติการทางทหารหรือการปฏิบัติการใดๆก็ดี จำเป็นต้องมีการวางแผนเพื่อให้ทราบถึงสถานการณ์สิ่งที่จะต้องปฏิบัติ ความต้องการในการใช้ทรัพยากรต่างๆอันได้แก่ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และปัจจัยเวลา เพื่อให้การปฏิบัติการบรรลุผลสำเร็จ

การปฏิบัติการสืบสวนนั้นเป็นงานที่มีความยุ่งยาก (ปิดทองหลังพระ) สลับซับซ้อน การดำเนินการสอบสวนส่วนใหญ่จะกระทำกับกลุ่มหรือบุคคลที่มีขีดความสามารถสูง องค์กรที่มีการจัดการอย่าง สลับซับซ้อน มีระบบการรักษาความปลอดภัยเป็นอย่างดี ดังนั้นการวางแผนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่สุดก่อนที่จะ

เริ่มการปฏิบัติงาน เพื่อให้ผู้ร่วมปฏิบัติการทุกคนได้ทราบว่าทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ตามขั้นตอนที่วางไว้
อย่างไม่ผิดพลาด อีกประการหนึ่งของการวางแผนก็คือ จะทำให้สามารถควบคุมและใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้
เกิดประโยชน์อย่างมากที่สุด

ความมุ่งหมายในการวางแผนการสืบสวน

แผนการสืบสวน คือ เครื่องมือที่ใช้ในการกำหนดแนวทางในการปฏิบัติ การควบคุมความต้องการ
ในการสนับสนุนสำหรับการสืบสวน โดยมีความมุ่งหมายเพื่อให้การปฏิบัติการสืบสวนดำเนินไปโดยความ
รอบคอบและรัดกุม ง่ายต่อการปฏิบัติและเพื่อให้บรรลุผลโดยสมบูรณ์ที่สุด

ลักษณะพึงประสงค์ของแผนการสืบสวน

1. มีความเป็นไปได้
2. มีความเหมาะสม
3. ยอมรับได้
4. มีทางเลือก
5. มีความสมบูรณ์

ประเภทของการสืบสวน มี 4 ประเภท คือ

1. แผนหลักการสืบสวน เป็นแผนขั้นต้น ซึ่งนำหลักการและแนวทางปฏิบัติที่สำคัญสำหรับการ
ดำเนินการและการควบคุมการสืบสวน
2. แผนของหน่วยหรือชุดสืบสวน
3. แผนของเจ้าหน้าที่สืบสวน
4. แผนปฏิบัติการเฉพาะกรณี

4. เทคนิคการสืบสวน

กล่าววนำ

การใช้เทคนิคการสืบสวนเป็นขั้นตอนของการปฏิบัติการรวบรวมข่าวสารข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ตามความต้องการที่กำหนดไว้ในแผนการสืบสวน

เทคนิคการสืบสวน 9 วิธี ประกอบด้วย

1. การตรวจสอบเอกสารหลักฐาน (ตรวจแฟ้ม)เป็นการตรวจสอบเพื่อหาข่าวสารข้อเท็จจริงและหลักฐานต่างๆจากเอกสารทางราชการ เอกสารสิ่งพิมพ์ เช่น ทะเบียนบ้าน บัตรประจำตัวประชาชน เป็นต้น
2. การสังเกตการณ์โดยตรง คือการเจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบเพื่อหาข่าวสารและข้อเท็จจริงจากเป้าหมายการสืบสวนโดยตรง เช่นการตรวจสถานที่เกิดเหตุ เป็นต้น
3. การใช้เจ้าหน้าที่ติดต่อ เจ้าหน้าที่ติดต่อคือเจ้าหน้าที่ที่ถูกส่งไปประจำหน่วยราชการหรือหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเพื่อประสานงานทางด้านการต่อต้านการข่าวกรอง
4. การซักถาม สัมภาษณ์ หรือการลงถาม
5. การใช้ผู้ให้ข่าว คือบุคคลที่ให้ข่าวสารอำนวยความสะดวกต่อการต่อต้านการข่าวกรอง มีลักษณะเช่นเดียวกับสายลับ สาขา หรือตัวแทน
6. การตรวจสอบการติดต่อสื่อสาร เป็นวิธีที่จะพิสูจน์ทราบการติดต่อของผู้ต้องสงสัยและองค์กรหรือกลุ่มบุคคลที่เป็นเป้าหมายในการสืบสวน วิธีการดังกล่าวประกอบด้วย
 - 6.1 การตรวจสอบด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ การดักฟังทางโทรศัพท์ เป็นต้น
 - 6.2 การตรวจสอบทางไปรษณีย์
7. การใช้เจ้าหน้าที่สืบสวนภายใต้การอำพราง (การใช้เจ้าหน้าที่แทรกซึมเป้าหมาย)

8. การสะกดรอย คือวิธีการที่จะทำให้บุคคล สถานที่ ยานพาหนะ และสิ่งอื่นๆตกอยู่ภายใต้การสังเกตการณ์ของเรา

9. การจู่โจมตรวจค้น คือการบุกเข้าไปในอาคารหรือพื้นที่ด้วยลักษณะอันรวดเร็ว เพื่อจับกุมหรือช่วยเหลือบุคคล หรือเพื่อค้นหาและยึดพยานหลักฐานต่างๆ

5. สำนักควบคุม

กล่าวนำ

ในการปฏิบัติงานข่าวกรองหรือต่อต้านการข่าวกรอง จำเป็นจะต้องมีหน่วยงานหรือสำนักงานที่ทำหน้าที่ช่วยเหลือผู้บังคับหน่วยต่อต้านการข่าวกรองในการวางแผน ควบคุม และกำกับดูแล สำนักงานควบคุมเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นหน่วยงานที่สำคัญที่สุด สำนักงานควบคุมจะเป็นเครื่องมือของผู้บังคับบัญชาที่จะช่วยให้การปฏิบัติการข่าวกรองและต่อต้านการข่าวกรองบรรลุผลสำเร็จตามภารกิจที่กำหนดไว้ และช่วยควบคุมดูแลการใช้ทรัพยากรของหน่วยให้เกิดในการปฏิบัติมากที่สุด

การจัด

แบบการจัดและขนาดของสำนักงานควบคุม ไม่มีรูปแบบการจัดและขนาดที่แน่นอนตายตัว ขึ้นอยู่กับขนาดและการจัดหน่วยการต่อต้านการข่าวกรอง สำนักงานควบคุมส่วนใหญ่จะจัดในรูปแบบของหน่วยเฉพาะกิจ ที่จะเกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน และในบางครั้งอาจจะจัดหน่วยปฏิบัติการขึ้นตรงต่อสำนักงานควบคุม เพื่อมุ่งหมายที่จะดำเนินการสืบสวนในบางกรณี

